

SPIJKERHARD

door drs. Claudia Verhoeff

Spareribs. Dat is het eerste dat me te binnen schiet als ik in het gat kijk.

Spareribs. Van een kat! Het gat zit in de huid aan het einde van zijn borstbeen. En ik kan naar binnen kijken omdat ik de huid rondom het gat heb opgetild. Om een inschatting te kunnen maken hoe erg het is. En het is erg. Want ik zie iets dat me aan spareribs doet denken...

Na een redelijk rustige zaterdagdienst vertrek ik naar huis, ruim na elf uur 's avonds. Als ik de auto start wordt er weer gebeld op mijn dienstmobiel. Het is de oppas van kater Grijs. Ze heeft hem in de dakgoot gevonden en het gaat niet goed met hem. Hij heeft wat bloed op zijn buik en zijn nagels bloeden. Ze wil liever naar een dierenarts dichtbij het dorpje aan zee waar ze woont maar het lukt niet om daar een afspraak te maken. We spreken af dat ze naar onze praktijk komt en ik wacht een half uurtje tot ze er zijn.

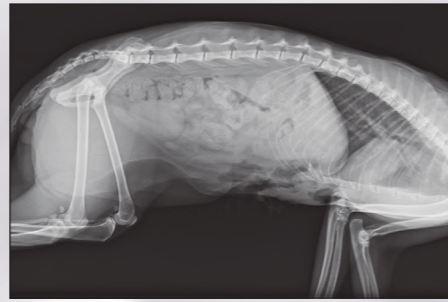
Voorzichtig haal ik de zachtjes kermende kater Grijs uit het vervoersmandje. Bij het optillen valt me al direct op dat het knistert onder mijn vingers. Verder zijn de nagels van de kat tot in het leven afgescheurd. Vreemd genoeg alleen van de achterpoten. We draaien Grijs met zachte hand op zijn rug en zien een rafelig gat van ongeveer 2 cm doorsnede in de huid. Ik pak de huidranden van het gat vast en trek ze rustig omhoog om te zien hoe diep het gat is en waar het naartoe gaat.

De huid blijkt helemaal los te liggen in de richting van de kop en voorpoten van de kat. Maar dat wat ik dan zie zal ik nooit vergeten. Ik kijk naar de scherpe uitsteeksel van gebroken ribben en waarschijnlijk het borstbeen. De spieren eromheen zien er uit als gehakt. Wat is er gebeurd met Grijs? Dit is duidelijk geen kwestie van alleen een huidwond hechten. Hier moet meer gebeuren.

Ik vertel de oppas dat ik Grijs zal moeten opereren en dat ik niet helemaal kan voorspellen hoe de afloop zal zijn. Meneer vraagt verbaasd: "Nu? Midden in de nacht?" Mevrouw blijft Grijs geruststellend over zijn kop aaien terwijl ik alvast een injectie methadon tegen de pijn toedien. Ze laten Grijs bij mij achter en ik besluit de assistente te bellen om hulp want een extra paar handen zijn meer dan welkom.

Eerst maak ik twee röntgenfoto's van Grijs. Het ziet er helemaal niet goed uit. Ik breng de kater onder narcose en als hij op zijn rug ligt scheer ik zijn buik en borstkas ruim om de schade beter te kunnen inschatten. In de linkeroksels zit nog een tweede gaatje in de huid, dat verbonden lijkt met het gat midden op zijn buik. Overal zijn paarse vlekken. Bij het schoonmaken haal ik al heel veel haren van Grijs zelf uit de wonden, want die zijn door wat er dan ook gebeurd is mee naar binnen getrokken.

Ondertussen is Grijs voorzien van antibiotica en pijnstilling en ligt hij rustig te slapen terwijl hij via het buisje in zijn keel zuurstof toegediend krijgt. Ook ligt hij aan de bewaking, zodat we zijn ademha-

ling, hartslag en temperatuur goed in de gaten kunnen houden. Inmiddels is het ruim na middernacht, maar wij zijn klaarwakker. Ik start de operatie en maak een snede rondom het grote gat. De snee verleng ik naar voren toe over ongeveer 15 cm. Aan de rechterzijde van de kat blijkt de huid tot de rug los te liggen van de onderlaag.

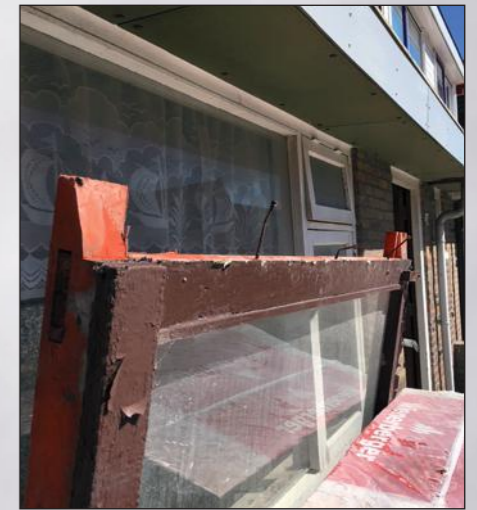
De spierlagen eronder zijn van de borstkas en buik afgescheurd. Rechts zijn de laatste twee ribben gebroken en de breukdelen bewegen bij elke ademhaling sterk t.o.v. elkaar. Het is lastig te zien door al het verscheurde weefsel wat er precies kapot is maar het ziet er inderdaad naar uit dat het borstbeen gekleefd is waarbij het laatste gedeelte afgescheurd is. Ook links is een rib gebroken en deze breukdelen liggen ver van elkaar af. Wat er ook gebeurd is met Grijs, het moet met grote kracht gebeurd zijn. Wonder boven wonder blijkt het middenrif nog intact te zijn. Wel kijk ik tussen de gebroken ribben door op het borstvlies dat strak gespannen staat als een trommel. En de ademhaling van Grijs stelt me niet helemaal gerust, hij ademt snel en oppervlakkig, ondanks de verdieping van de anesthesie.

Vol goede moed besluit ik te hechten wat mogelijk is. Ik gebruik daarvoor een sterke hecht draad omdat ik denk dat er veel spanning op zal komen te staan. Geduldig puzzel ik weefsel bij elkaar, stukje bij beetje. Met elke hechting die ik stevig aantrek merk ik dat Grijs wat beter ademen gaat. Bij de laatste spierlaag is de ademhaling zowaar stabiel. Daarna leg ik over de totale lengte van de snede een drain aan die de komende dagen het

overtollige wondvocht zal afvoeren en sluit de huid. Terwijl ik mijn handschoenen uittrek zie ik op de klok dat we al met al bijna twee uur met Grijs bezig zijn geweest. Ik leg Grijs in de zuurstofkooi om de narcose uit te slapen en bel zoals afgesproken de oppas om te vertellen dat de operatie tot nu toe geslaagd is maar dat het de komende dagen nog spannend wordt om te kijken of er goede genezing zal plaats vinden.

Nadat we de praktijk schoongemaakt hebben in afwachting tot Grijs een beetje wakker wordt, rijden de assistente en ik allebei vermoeid naar huis. Eenmaal in bed beland kan ik de slaap moeilijk vatten, meestal neem ik na zo'n spannende operatie alles nog eens stap voor stap door. De volgende ochtend vertrek ik alweer vroeg naar de praktijk, reuzebenieuwd hoe Grijs de nacht doorstaan heeft. Als ik de opname binnenloop zie ik een slaperig maar geïnteresseerd koppie dat me spinnend begroet. Als de kater er niet zo gehavend uit zou zien met zijn kale borst en gele drains die uit de gaatjes steken, zou je zweren dat er niets gebeurd was. Een bakje blikvoer wordt binnen enkele minuten verslonden en daarna begint Grijs zich tevreden te wassen. Niet te geloven! De oppas zit al samen met de moeder en schoonmoeder van de eigenaresse te wachten bij de telefoon als ik bel met het goede nieuws.

Als ze enkele dagen later de kat komen ophalen hebben ze foto's meegenomen van de vermoedelijke crime scene: oude kozijnen met ongeveer 25 cm lange roestige spijkers die uitsteken. Ik krijg er kippenvet van. Dit zou goed kunnen passen bij de verwondingen van Grijs.

Hij wilde vermoedelijk op de dakgoot erboven springen, maakte een mis-sprong en spietste zichzelf op het kozijn. Met heel veel wilskracht heeft hij zich met zijn achterpoten kunnen afzetten en loswrikken, vandaar alleen bloed bij zijn achterpoten. Toen kon hij alleen nog in de dakgoot kruipen waar hij gelukkig snel is gevonden.

Het is allemaal goed gekomen met Grijs. De hechtingen zijn verwijderd, het huisarrest is opgeheven, hij woont bij de oppas en is weer veel op pad, meneer de avonturier. We kregen een prachtige bos zonnebloemen van de oppas, ze zijn ontzettend blij met de goede afloop. Die avond ga ik met mijn vriend naar het zelfde dorpje aan de kust waar Grijs vandaan komt. We waaien uit op het strand met onze hond. Daarna pikken we een terrasje met uitzicht op de ondergaande zon en bestellen een glaasje rosé en de menukaart om iets te eten uit te zoeken. De spareribs sla ik over.

Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord
www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

